

Mina erfarenheter med Thailandare (Förord – hur det började)

Den 26/8.2004 så var ja i Roseburg utanför Hamburg och gjorde en *Abhisheka* (hemlig invigning) hos Arya Maitreya Mandala orden. Som utfördes av den högste ledaren som är Asanga tillsammans med min f.d.läraren Dharmavajra (Detlef Schulze). Då fick jag ett nytt namn ,Karunavajra och en ny titel, som blev Rev. Det innebar nu att jag var lärare/präst. En *Dharmacharya*.....

Min andre lärare som också var där på invigningen gratulerade mig och önskade mig lycka till. Min andre lärare heter Bodhivajra (Rolf Kiltz), det var han som såg till att jag skulle lära mig de 37 förutsättningarna att nå upplysningen (*Bodhipakkhiya-Dhamma*). Den avhandling tog över 1 år för mig, och att jag skulle förstå de 4:a ädla sanningarna. Sammanlagt tog det för mig 4 år att lära mig grunderna om *Therevada* Buddhismen

När jag pratade med Bodhivajra om mina planer att göra en pilgrimsresa till Indien och besöka 4:a heliga platser som *Lumbini* (där Buddha föddes) *Bodh-Gaya* (där Buddha blev upplyst) *Benares* (där Buddha höll sin första predikan om de 4:a ädla sanningarna) och *Kusinagara* (där Buddha avled eller gick in i parinirvana). Han menade att det var en bra ide, men samtidigt så sade han att jag tror att Thailand är bättre för dig. Jag undrade varför? Jo han menade att Indien var inget buddhistiskt land men Thailand var ett buddhistiskt land och att det skulle passa mig bra.

Jag tänkte på det och året därpå så åkte jag till Thailand för att träffa munken Ajath Suthep i norra Thailand. Det var en annan AMM medlem som hade varit i Thailand och som hade träffat Ajath Suthep ,som gav mig det tipset och han heter Arno Maas, hans buddhistiska namn var Ananda.....

Mitt första intryck av Thailand ,år 2005

När jag var första gången i Thailand (Chiang Mai) så upplevde jag inom 5 minuter. (När jag åkte Tuk – tuk från Chiang Mais internationella flygplats och var på väg till hotellet Down town Inn som ligger vid Loy-Kroah Road.....Jag hade aldrig varit där innan.)

Jag vet inte varför jag blev förälskad i Thailand.

Var det för att en kvinnas röst kan berusa en? Att allt är så intensivt här? Färger, smaker och till och med regnet upplevs svalkande och skönt. Inte som det kalla och smutsiga regnet i Malmö..

Det sägs. Att det man söker finner man här. Det sägs. Att man kan förstå mycket efter ett par minuter. Men resten måste du uppleva. Doften/luften är det första som slår en. Den lovar allt i utbyte mot din själ.....och hettan ,gör att skjortan blir som en trasa på en gång.

Man kommer knappt ihåg vad man heter eller vad man har flytt ifrån. Men på natten blåser det en bris ,en härlig vind som smeker din kropp. Floden vid Chiang Mai (Ping River) är vacker.

Då tänker man inte på. Att Armen har tagit över landet .Eller att de för ett krig mot de islamistiska fundamentalisterna i södra Thailand som gränsar mot Malaysia.

Det sägs. Att man förstår mycket efter ett par minuter i Thailand. Men för att förstå Måste du uppleva det. Det sägs. Att om man letar efter sanningen, så kan du finna den här.

En kall öl eller thai Whisky (Sang Som) eller en smekande ung kvinna som kanske säger att hon älskar dig... och då händer plötsligt något precis som man alltid har annat eller vetat. Du har kommit hem.

Ja du har kommit hem och när man har upplevt det inom 5 min då kommer inget mera att bli detsamma. Thailand kommer att förändra ditt liv .Det hände mig .När jag åkte Tuk-Tuk från flygplatsen till Chiang Mais centrum.....det kom att förändra hela mitt liv.

Det sägs att det bor en ande (pretas) i varje hus och om man blir vän med honom/henne så kommer anden att hålla sig lugn.

Oktober 2007.Chiang Mai.

Inspiration från filmen/boken – Den stillsamme amerikanen av Graham Grenne

Sammanställd den 16/6.2009

Dietmar Dh Kröhnert.

Mina erfarenheter med Thaiändare

Jag minns första gången när jag landade i Chiang Mai så blev jag så förvånad att jag kände mig så hemma. Ja efter 5 min så visste jag. Ja du hade kommit hem. Varför?

Kanske var det så att jag som gäst i Thailand upptäckte att människorna var så vänliga och att de ständigt log. Man kan knappast undgå att ställa sig frågan är människorna extra lyckliga här eller är det en påklitrad mask? Nej jag uppfattade, att Thailand är ett mycket hjärtligt och varmt land och att det var ett buddhistiskt land.

Människorna i Thailand är vänliga och deras leende är äkta så som jag har uppfattat det. Men jag tror knappast att de skulle vara mer lyckligare än andra folk. Leendet fyller i Thailand många olika funktioner. Istället för att säga t.ex. tack eller förlåt så väljer man att le. Leendet kan därför bli lika reflexmässigt för thailändaren som de otaliga tacken för oss svenskar .Men visst är det en trevlig reflex att människor ler och att de är så vänliga. .Jag har hört talas om att det finns 13 olika leendet med olika betydelser .Leendet är ett sätt att säga tack ,här tackar man inte lika ofta med ord som vi gör.

Jag har många gånger funderat varför det thailändska samhället känns tryggare och säkrare än i Sverige. Jag brukar jämföra Chiang Mai med Malmö .Chiang Mai har omkring 300000 invånare med sina förstäder. Malmö har 250 000 tusen invånare. I Thailand så har man inte detta välfärdssystem som vi har här i Sverige. Det finns inga försäkringar och inga bidrag, som finns här i Sverige. Så då tycker man ju att man här i Sverige måste vara lyckliga människor. För vi har ju en form av socialtrygghet. Vi har ju en hög levnadsstandard och

välstånd. Men ändå så verkar människor här i Sverige och i väst så olyckliga och frustrerande. Det borde ju vara tvärtom .I Thailand borde ju människorna vara besvikna och arga eftersom de inte har denna sociala trygghet.

Men inget av det ser när man är i Thailand .I Thailand är det så. Inget arbete, ingen mat. I Sverige behöver man inte arbeta. Du har din sociala försäkring .Sverige är ju ett välfärdsland med sitt välstånd och sin sociala trygghet .Men när det gäller den mentala biten, så upplever jag och många med mig .Att i Thailand så finns det en mental trygghet och fast de inte har den sociala tryggheten .Att det finns en själslig säkerhet som gör att man visa respekt och vänlighet mot varandra. Du behöver aldrig känna dig rädd nervös eller orolig Du kan verkligen vila dina sinnen.....om du så går ute ensam på natten.

Att man kan bli rånad, överfallen, våldtagen och mördad i Malmö är mer eller mindre vardagsmat .I Chiang Mai har jag aldrig märkt eller sett något av det. Här i Malmö så finns alltid någon form av rädsla eller hot så att man aldrig riktigt kan koppla av. I Chiang Mai så känner man inget av det (inte ens i Bangkok)

.Här kan sinnen vila, man kan verkligen koppla av och känna frid i sitt sinne .....och värt att notera är att thailändare kan uppfatta ett ansikte som inte ler som hotfullt ,att inte le är nästan aggressivt. Här är det mer eller mindre tvärtom. Här styr aggressiviteten .Att vara utmanande, bråkig, stridslysten osv.....anser jag är typiskt ett västerländskt fenomen. Inget av det upplever man i Thailand

Jag har aldrig sett klotter på väggarna, slaktade cyklar, sönderslagna fönsterrutor eller att ungdomsgäng eller kriminella gör staden osäker på nätterna som så ofta sker i Malmö... allt detta finns inte i Chiang Mai eller jag har aldrig sett det... jag anser mig känna staden ganska bra nu.

I Chiang Mai verkar alla vara tillsammans med någon, ingen verkar vara ensam eller övergiven... här i Malmö verkar det vara så att ungdomsgängen och de kriminella i Malmö har hittat sin familj... Man skulle kunna skriva en lång avhandling om detta men det är ej mitt syfte. Det överlåter jag åt andra. Som har mer kompetens i detta ämne. Kanske är det så att i Thailand har man mycket hårda straff för brottsliga handlingarna .Här i Sverige upplever man att man visar en överdriven mildhet mot de kriminella.

Att det buddhistiska inflytande är stort här det kan man se och uppleva. Det finns tempel i varje gathörn och de thailändska buddhisterna har en egen Tv-kanal som sänder hela dygnet och som man kan följa eftersom det står på engelska. Thailändarna hälsar ofta varandra med *Way* ,dvs. de för samman handflatorna och lyfter dem uppåt mot huvudet i en böneliknande rörelse.

Det thailändska samhället är strängt hierarkiskt, ålder bestämmer ofta var på den sociala man hamnar. Men jag har fått den uppfattning att det håller på att luckras upp lite här och där En yngre person hälsar därför alltid först. Att som västerlänning komma och hälsa ex små barn med en *way* hälsning är direkt genant och obehagligt .I Thailand visar man genom tilltal och ordval de äldre stor respekt. Särskilt om skillnaden i ålder är mycket stor.

I Sverige så har man ingen större respekt de som är gamla. Här finns det en åldersrasism. När man är gammal så är man en belastning .Att skicka människor till ett ålderdoms hem är något helt främmande i Thailand. Att bli gammal är ingen belastning i Thailand, som det är i

Sverige. Tvärtom, de anser att du har mycket erfarenheter av livet och att du kan lära ut mycket.

Det finns många oskrivna lagar i när det gäller uppförande och kroppsdelar och jag kan dem inte alla, utan jag håller på och lär mig. Huvudet visar stor respekt. Man vidrör aldrig en främmande persons huvud. Fötterna har en låg status, det är ofint att t ex att peka med foten mot någon. Och när man befinner sig ett tempel bör man se till att hålla fötterna borta från Buddha.

Thailändska barn får tidigt lära sig att inte ohämmat ge uttryck för sina känslor. Här i Väst så är det tvärtom. Här skall man analysera gråta, tycka synd om sig själv osv.....Att förlora balansen eller självkontrollen är att förlora i respekt. Att ha *cay yen*.....jag tror det heter kallt hjärta eller sinne ,är en thailändskt egenskap .Särskilt när man råkar i konflikt är det viktigt att behålla sitt kalla hjärta eller att inte tappa balansen.....dvs. att hålla tillbaka sin vrede eller ilska och inte svära, skrika ,såra, förolämpa (Buddhismen lär ju ut, rätt tal) eller vara allmänt argsint eller våldsam.

Att tala med en hög röst, gestikulera vilt osv.....är ett tecken på aggressivitet och att man har förlorat balansen. Har man sådana vanor (också när man inte är det minsta arg) kan man snart få thailändarna i sin omgivning att känna sig obehaglig till mods .Att le och att vara vänlig att visa självbehärskning är ett medel ,nämligen att undvika det thailändarna mest av allt fruktar : öppen konflikt.

När man förlorar humöret då förlorar man sitt ansikte (sin heder, anseende osv.) och det är mycket allvarliga saker här i Thailand. Förutom att Buddhismen lär ut lugn, balans självbehärskning, harmoni osv.....så finns det en äldre ,mer skockfull förklaring .Ilska, vrede osv.....retar andarna och andarna sprider i sin tur missämja och otur inte bara till den som har ilsknat till utan till alla i närheten. Så det är viktigt för alla att ingen tappar humöret och därmed ansiktet.

I Thailand betyder status och prestige allt. Att förlora ansikte är en mardröm för thailändare. Jag har lärt mig. Vad du än gör, försök att undvika att orsaka att en thailändare förlora sitt ansikte inför någon. Hur undviker man det? Tja vanligt bondförnuft, vänlighet och *cay yen* (hjärta kallt) räcker mycket långt. Här kan man även förlora ansiktet genom att vara ärlig .I Sverige (och väst) hyllas sanningen och vi tycker att det är fantastiskt om någon öppnar sitt hjärta och berättar sitt livs historia och lidande för oss.

Det är ärligt och fint i Sverige och i västerlandet, men inte i Thailand. Om du berättar om din svåra uppväxt, dina beskrivelser på kärleksfronten och dina ekonomiska problem har du själv gjort dig en björntjänst, eftersom en thailändare tolkar det som att du är en förlorare eller har en dålig karma. Allt du gör bedöms, eftersom man försöker placera dig i hierarkin.....man försöker placera dig in i en rangskala eller rangordning.

Det man snabbt upptäcker i Thailand är hur viktigt statusen är. Om din status, vad du har för position eller ställning eller rang inte är uppenbart försöker thailändare så fort som möjligt att räkna ut var på skalan du befinner dig. Självt så brukar jag säga att jag är affärsman. Jag har givit upp att förklara vad en Laseroperatör är för någonting, ingen har förstått mig. Men när jag säger att jag är affärsman och buddhist. Ja då har jag tydligen hög status.. Ofta har jag fått frågor hur mycket jag tjänar ,om jag har familj, mitt yrke ,har jag hus och barn osv....

Ingen thailändare berättar om sina tillkortakommanden utan överdriver hellre om vad allt går bra. Undantaget till regeln är de som ser att snabbt vinna sympati och därmed ekonomisk hjälp. Problem göms undan. Då är det bättre att berätta, att hur duktig man är, att allt går bra på jobbet och att man har det ekonomiskt bra. Jag höll på att glömma att skriva ner det. Men man skall aldrig gråta offentligt, det är att visa ett svaghetstecken. Jag har fått lära mig. Gråt på insidan, men aldrig på utsidan.

När jag kom hit för första gången i Thailand så var det tre saker som slog mig när jag var här. Essensen av det thailändska kulturen är tre saker. **Det ena** är *Mai pen rai*, det betyder ungefär Det gör inget., kan också betyda, det är lugnt, det bryr jag mig inte om, det ordnar sig Och allt annat som man kan tänka sig som har med överseende att göra.

Den andra saken jag lärt mig här är. Det är hur man fångar dagen. De lever just *NU*, *här och nu*. Det är det som man får lära sig när man sysslar med buddhistisk meditation. Thailändare lever inte i det förflutna, inte i framtiden. Om något var dåligt tidigare, glöm det, du lever nu. Och varför oroar sig för något som inte har skett ännu? Grubbla och tänk inte så ofta brukar thailändare säga.

Fånga dagen och visa tolerans. Toleransen gentemot människorna blir enorm. Om en människa har varit dålig förr i tiden, så var det då. Han får en ny chans nu. Alla har en möjlighet att förbättra sig och att vinna respekt för det.

Den tredje saken är. Att ställa upp för andra, att ge service. ,att alltid vara så tillmötesgående, ja att alltid vilja hjälpa. Ett annat ord skulle kunna vara att tjäna, att göra nytta, att ställa upp för andra osv..... Ja då kommer man in på *Dana* som är så viktigt inom buddhismen. *Dana* betyder att ge, inte bara gåvor och pengar, utan det betyder också att ge vänlighet och att ge generositet och det upplever man när man är i Thailand.

Ja vad skall mer sägas. Det är de intrycken som jag har fått och lärt mig när jag har varit i mitt andra hemland. Varje gång som jag kommer tillbaka till Chiang Mai så får man lära sig mera av den thailändska kulturen. Jag längtar redan tillbaka när dessa anteckningar från Chiang Mai skrivs ihop i Malmö.

Chiang Mai och Bangkok juli 2008.

Litteratur som jag har använt.

Marie Bergman – att resa i Thailand.

Thai – lärobok för nybörjare.

Och alla mina vänner i Thailand.

Och min andre lärare Bodhivajra (Rolf Kiltz) utan hans råd inget Thailand.